

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 4Er/657/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2609207569
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Audová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2024:2609207569.5

Uznesenie

Okresný súd Senica v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: GE Money, a.s. „v likvidácii“, IČO: 17 324 220, so sídlom Bratislava, Bottova 7, vymazaný z Obchodného registra dňa 02.08.2016 proti povinnému: F. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX V., o vymoženie 1844,22 eur s príslušenstvom, za účasti súdneho exekútora: Mgr. Boris Halás (nástupca JUDr. Pavla Halása), Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Popradská 70, rozhodujúc o sťažnosti povinného zo dňa 26.01.2021 proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 4Er/657/2009- 37 zo dňa 11.01.2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

- Poverením Okresného súdu Senica č. 5205 047671 zo dňa 27.10.2009 bol súdny exekútor JUDr. Pavel Halás poverený podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Senici č. k. 8Rob/17/2007 zo dňa 14.3.2007.
- Uznesením č.k. 4Er/657/2009- 26 zo dňa 23.05.2018 súd okrem iného rozhodol, že vyhlasuje exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavuje. Dôvodom zastavenie exekúcie bola strata procesnej spôsobilosti oprávneného, ktorý bol dňa 02.08.2016 vymazaný z Obchodného registra.
- Súd rozhodujúc vyšším súdnym úradníkom uznesením č.k. 4Er/657/2009 - 37 zo dňa 11.01.2021 rozhodol o trovách exekúcie a uložil povinnému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 39,83 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Uznesenie bolo povinnému doručené dňa 25.01.2021.
- Proti uvedenému uzneseniu podal povinný dňa 26.01.2021 sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že dňa 27.10.2020 vyhlásil OS Trnava konkurz, čím ho zbavil všetkých dlhov. Pohľadávky a trovy exekúcie môžu byť uplatnené len v tomto konkurze.
- Z Obchodného vestníka súd zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 25Odk/286/2020 zo dňa 20.10.2020 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 206/2020 zo dňa 26.10.2020, bol vyhlásený konkurz na majetok povinného. V uvedenom uznesení súd zároveň rozhodol o oddžnení povinného, pričom účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú odo dňa nasledujúceho po dni zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku. Vo vzťahu k povinnému teda nastali účinky vyhlásenia konkurzu dňa 26.10.2020. Konkurz vyhlásený na majetok povinného bol zrušený dňa 14.01.2021 a to zverejnením oznámenia o ukončení konkurzu v Obchodnom vestníku č. 8/2021 zo dňa 14.01.2021.
- Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 240 C.s.p., sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
8. Podľa § 242 C.s.p., sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.
9. Podľa § 249 C.s.p., súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.
10. Podľa § 250 ods. 2 C.s.p., ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.
11. Súd prvej inštancie po zistení, že sťažnosť proti uzneseniu vydanému súdnym úradníkom podala včas oprávnená osoba (§ 240 C.s.p., § 242 C.s.p.) - strana, v ktorej neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 C.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 249 C.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti (§ 243 C.s.p.) a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.
12. Podstatou podanej sťažnosti bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdneho úradníka, ktorý rozhodol o povinnosti povinného uhradiť trovy exekúcie. Povinný namietal, že bol zbavený všetkých dlhov a trovy exekúcie môžu byť uplatnené len v tomto konkurze.
13. Podľa § 23 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Vyhlásením konkurzu sa dlžník stáva úpadcom.
14. Podľa § 166a zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.
15. Podľa § 166e zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii o oddlžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovom kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovom kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.
16. Súd pri preskúmaní rozhodnutia o uložení povinnosti povinnému zaplatiť trovy exekúcie má za to, že uvedené rozhodnutie je správne. V zmysle § 196 Exekučného poriadku povinnosť uhradiť trovy exekúcie vznikla povinnému, keď neexistoval dôvod, pre ktorý by bolo možné uložiť povinnosť hradiť trovy oprávnenému. Exekúcia bola zastavená z dôvodu výmazu oprávneného z Obchodného registra, čím došlo k strate procesnej spôsobilosti oprávneného. Uznesenie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.09.2018, pričom týmto uznesením nebolo rozhodnuté o náhrade trov exekúcie. O náhrade trov bolo rozhodnuté až napadnutým uznesením. Námietky povinného, že vyhlásením konkurzu bol zbavený všetkých dlhov ako aj trov tejto exekúcie nie sú dôvodné, nakoľko v čase vyhlásenia konkurzu a oddlżenia t.j. dňa 26.10.2020 pohľadávka v podobe trov exekúcie ešte neexistovala. Vyhlásením konkurzu sa dlžník zbavuje len tých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené len v konkurze (§ 166e), pričom len v konkurze môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. Otázkou majúcou rozhodujúci vplyv na rozhodnutie o sťažnosti povinného je ustálenie momentu vzniku pohľadávky na náhradu trov exekúcie. Nárok na náhradu trov je nárokom procesným, ktorý vzniká až na základe právoplatného rozhodnutia o priznaní náhrady trov. Až takáto pohľadávka má majetkovú hodnotu (Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/51/2016 zo dňa 23. 11. 2017). Z uvedeného dôvodu je potrebné vznik nároku v tomto

prípade súdneho exekútora proti povinnému viazať výlučne na konštitutívne rozhodnutie súdu o priznaní nároku na náhradu trov exekúcie, ktorým v tomto prípade bolo sťažnosťou napadnuté uznesenie zo dňa 11.01.2021 t.j. po vyhlásení konkurzu. V tomto prípade sa nejedná o príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd preto ustálil, že pohľadávka na trovy exekúcie vznikne až nadobudnutím právoplatnosti uznesenia, ktorým rozhodol o nároku (súčasne aj o výške) na náhradu trov exekúcie t.j. nadobudnutím sťažnosťou napadnutého uznesenia. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2019, sp. zn. 5 Cdo 109/2018, v ktorom Najvyšší súd vyslovil záver, že „pohľadávka vzniknutá z titulu náhrady trov konania totiž vo svojej podstate predstavuje pohľadávku „sui generis“ oproti pohľadávkam vzniknutým napr. z titulu existencie konkrétneho záväzkovoprávneho vzťahu alebo zodpovednostného vzťahu, kedy v týchto prípadoch momentom splnenia konkrétnych záväzkovoprávnych podmienok resp. konkrétnych predpokladov zodpovednosti možno hovoriť o existencii tzv. „dospelej“ či splatnej pohľadávky, teda žalovateľnej pohľadávky. V prípade pohľadávky vzniknutej z titulu náhrady trov konania však takýto „medzistupeň vývoja“ pohľadávky, t. j. vo forme existencie „dospelej“ či splatnej, resp. vymáhateľnej pohľadávky neexistuje. Preto do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania. Na základe uvedeného je zrejmé, že nárok oprávneného uplatnený v tomto exekučnom konaní týkajúci sa náhrady trov konania vznikol až po vyhlásení konkurzu na majetok povinného, preto ju nemožno uspokojiť vo vyhlásenom konkurze podľa § 166a ods. 1 ZoKR“.

17. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že konkurz vyhlásený na majetok povinného sa netýkal aj pohľadávky vzniknutej z náhrady trov exekúcie, nakoľko táto pohľadávka v čase vyhlásenia konkurzu ešte neexistovala a preto sa nejedná o pohľadávku, ktorá sa uspokojuje v konkurze. Účelom oddlžovacieho konania je zbaviť dlžníka starých záväzkov teda tých, ktoré existujú v čase pred vyhlásením konkurzu. Záväzky, ktoré vzniknú po vyhlásení konkurzu oddlženiu nepodliehajú. Rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bolo preto správne a súd sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.